

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 181/2014

z dnia 20 lutego 2014 r.

ustanawiające zasady dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 ustanawiającego szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1405/2006⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 2, art. 7, art. 11 ust. 3 i art. 12 ust. 2, art. 13, art. 14 ust. 1 akapit drugi i art. 15 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 229/2013 uchyliło i zastąpiło rozporządzenie Rady (WE) nr 1405/2006⁽²⁾. Rozporządzenie (UE) nr 229/2013 upoważnia Komisję do przyjmowania aktów delegowanych i wykonawczych. W celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania programu w nowych ramach prawnych przepisy należy przyjąć w drodze takich aktów. Nowe przepisy powinny zastąpić przepisy wykonawcze rozporządzenia Komisji (WE) nr 1914/2006⁽³⁾. Rozporządzenie to zostaje uchylone rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 178/2014⁽⁴⁾.
- (2) Należy ustanowić przepisy dotyczące ustalania wysokości kwot pomocy w odniesieniu do dostaw produktów w ramach szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw. Przepisy te powinny uwzględniać dodatkowe koszty dostaw na mniejsze wyspy Morza Egejskiego wynikające z ich oddalenia i wyspiarskiego charakteru, co stwarza obciążenia, które znacznie utrudniają ich sytuację.
- (3) W zarządzaniu programem pomocy przyznawanej na dostawy produktów w ramach szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw należy posługiwać się świadectwem, zwanym „świadectwem pomocy”, używając formularza pozwolenia na przywóz.
- (4) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 178/2014 z dnia 6 listopada 2013 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego (Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).
- (5) Zarządzanie szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw wymaga wprowadzenia przepisów w sprawie wydawania świadectw pomocy, stanowiących odstępstwo od zwykłych przepisów mających zastosowanie do pozwoleń na przywóz na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 376/2008⁽⁵⁾.
- (6) Zarządzanie szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw powinno pozwolić na realizację dwóch celów: z jednej strony ułatwić szybkie wydawanie świadectw, w szczególności dzięki zniesieniu powszechnego obowiązku uprzedniego złożenia zabezpieczenia, jak również sprawne wypłacanie kwot pomocy związanej z dostawami produktów. Z drugiej zaś zapewnić kontrolę i monitorowanie operacji oraz udostępnianie organom administracyjnym instrumentów, których potrzebują, aby upewnić się, że cele danego programu zostały osiągnięte. Cele te mają zapewnić regularne dostawy niektórych produktów rolnych oraz niwelować skutki położenia geograficznego mniejszych wysp Morza Egejskiego, gwarantując realny oddźwięk korzyści płynących z programu na etapie wprowadzania do obrotu produktów przeznaczonych dla użytkowników końcowych.
- (7) Zasady zarządzania szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw powinny zapewnić zarejestrowanym podmiotom, w ramach ilości ustanowionych w prognozowanych bilansach dostaw, otrzymywanie świadectw w odniesieniu do produktów i ilości stanowiących przedmiot operacji handlowych, które podmioty te przeprowadzają na własny rachunek, w oparciu o dokumenty świadczące o rzeczywistym charakterze operacji i o kompletności odnośnego wniosku o przyznanie świadectwa.
- (8) Monitorowanie operacji objętych szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw wymaga, między innymi, spełnienia obowiązku udowodnienia szybkiej realizacji dostawy, której dotyczy świadectwo, oraz wprowadzenia zakazu zbywania praw i obowiązków wynikających z posiadania przedmiotowego świadectwa.
- (9) Korzyści przyznane w formie pomocy Unii powinny znajdować odzwierciedlenie w kosztach produkcji i cenach płaconych przez użytkowników końcowych. Konieczne są zatem kontrole w celu zagwarantowania faktycznego przekazywania wspomnianych korzyści.

⁽¹⁾ Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 41.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1405/2006 z dnia 18 września 2006 r. ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego (Dz.U. L 265 z 26.9.2006, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1914/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1405/2006 ustanawiającego szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego (Dz.U. L 365 z 21.12.2006, s. 64).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 178/2014 z dnia 6 listopada 2013 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego (Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 376/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych (Dz.U. L 114 z 26.4.2008, s. 3).

- (9) Należy ustanowić zasady dotyczące udzielania zezwoleń i monitorowania wywozu produktów objętych szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw do państw trzecich oraz ich wysyłki do pozostałych części Unii. Wskazane jest w szczególności ustanowienie maksymalnych ilości produktów przetworzonych, które mogą być przedmiotem tradycyjnego wywozu lub wysyłki.
- (10) W celu ochrony konsumentów oraz interesów handlowych podmiotów produkty nieposiadające solidnej i właściwej jakości handlowej w rozumieniu art. 28 rozporządzenia Komisji (WE) nr 612/2009⁽¹⁾ należy wykluczyć z objęcia szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw najpóźniej przed pierwszym wprowadzeniem takich produktów do obrotu oraz przewidzieć właściwe środki w przypadkach gdy wymóg ten nie zostanie spełniony.
- (11) Właściwe organy Grecji powinny określić szczegółowe przepisy administracyjne niezbędne do zarządzania szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw i monitorowania ich.
- (12) Od właściwych organów Grecji należy wymagać regularnego przedkładania Komisji sprawozdań w celu umożliwienia oceny realizacji omawianego systemu.
- (13) W odniesieniu do każdego programu pomocy na rzecz produkcji lokalnej należy uzgodnić treść wniosku o przyznanie pomocy oraz określić dołączane do wniosku dokumenty umożliwiające ocenę jego zasadności.
- (14) Należy zapewnić możliwość poprawiania w dowolnym momencie wniosków o przyznanie pomocy zawierających oczywiste błędy.
- (15) W celu umożliwienia organom krajowym Grecji planowania i następnie przeprowadzania skutecznych kontroli poprawności wniosków o przyznanie pomocy na rzecz produkcji lokalnej należy przestrzegać terminów składania wniosków o przyznanie pomocy i dokonywania w nich zmian. Należy zatem ustalić terminy, po przekroczeniu których wnioski nie będą przyjmowane. Należy ponadto stosować obniżki płatności, aby zachęcić wnioskodawców ubiegających się o przyznanie pomocy do przestrzegania ustalonych terminów.
- (16) Wnioskodawcy powinni mieć możliwość wycofania swoich wniosków o przyznanie pomocy na rzecz produkcji lokalnej lub ich części w dowolnym momencie, o ile właściwy organ jeszcze nie powiadomił ich o błędach zawartych we wnioskach o przyznanie pomocy lub przed otrzymaniem powiadomienia o kontroli na miejscu, ujawniającej błędy występujące w części wniosku, której dotyczy wycofanie.
- (17) Należy skutecznie monitorować przestrzeganie zasad dotyczących programów pomocy zarządzanych przy pomocy zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli. W tym celu oraz w celu osiągnięcia zharmonizowanego poziomu monitorowania we wszystkich państwach członkowskich należy w sposób szczegółowy ustalić kryteria i procedury techniczne w zakresie przeprowadzania kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu. W odpowiednich przypadkach Grecja powinna dołożyć starań w celu połączenia różnych kontroli przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu z kontrolami przewidzianymi w innych przepisach Unii.
- (18) Należy określić minimalną liczbę wnioskodawców ubiegających się o pomoc objętych kontrolami na miejscu w ramach różnych programów pomocy.
- (19) Minimalną liczbę kontroli na miejscu należy wykonać na próbie wybranej po części na podstawie analizy ryzyka, a po części losowo. Należy określić główne czynniki uwzględniane przy analizie ryzyka.
- (20) W przypadku wykrycia znacznych nieprawidłowości należy zwiększyć liczbę kontroli na miejscu w danym roku i w kolejnych latach, celem uzyskania wystarczającej pewności co do poprawności odpowiednich wniosków o przyznanie pomocy.
- (21) Aby kontrole na miejscu były skuteczne, ważne jest, aby inspektorzy byli powiadamiani o powodach wyboru danych wnioskodawców ubiegających się o pomoc do kontroli na miejscu. Grecja powinna przechowywać tego rodzaju informacje.
- (22) Aby umożliwić organom krajowym Grecji i wszelkim właściwym organom Unii monitorowanie przeprowadzonych kontroli na miejscu, szczegółowe informacje na temat kontroli należy rejestrować w formie sprawozdań z kontroli. Wnioskodawcy ubiegający się o pomoc lub ich przedstawiciele powinni mieć możliwość podpisania przedmiotowych sprawozdań. W przypadku kontroli przy zastosowaniu teledetekcji Grecja powinna jednak mieć możliwość udzielania takiej możliwości jedynie w przypadkach, gdy kontrola ujawni nieprawidłowości. Ponadto w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości wnioskodawca ubiegający się o pomoc powinien otrzymywać kopię sprawozdania, niezależnie od rodzaju przeprowadzonej kontroli na miejscu.
- (23) W celu skutecznej ochrony interesów finansowych Unii należy wprowadzić odpowiednie środki zwalczania nieprawidłowości i nadużyć.
- (24) Obniżki i wykluczenia należy ustalać z uwzględnieniem zasady proporcjonalności oraz szczególnych problemów powstałych w wyniku działania siły wyższej, wyjątkowych okoliczności oraz klęsk żywiołowych. Rodzaj popełnionej nieprawidłowości decyduje o zakresie wspomnianych obniżek lub wykluczeń, aż po całkowite wykluczenie na określony okres z jednego lub kilku programów pomocy na rzecz lokalnej produkcji.
- (25) Z zasady obniżki procentowe i wykluczenia nie powinny być stosowane w przypadku, gdy wnioskodawca ubiegający się o pomoc przedstawił prawdziwe informacje lub jest w stanie udowodnić, że nieprawidłowości powstały bez jego winy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 612/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 186 z 17.7.2009, s. 1).

- (26) Wnioskodawca, który w dowolnym momencie poinformował właściwe organy krajowe o nieprawidłowym wniosku o przyznanie pomocy, nie powinien podlegać obniżkom procentowym ani wykluczeniom, niezależnie od przyczyny nieprawidłowości, pod warunkiem że dany wnioskodawca nie został poinformowany o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu przez właściwy organ oraz pod warunkiem, że organ nie powiadomił uprzednio danego wnioskodawcy o jakiegokolwiek nieprawidłowości w jego wniosku. Ta sama zasada powinna obowiązywać w odniesieniu do nieprawidłowych danych zawartych w skomputeryzowanej bazie danych.
- (27) W przypadku gdy w stosunku do tego samego wnioskodawcy ubiegającego się o pomoc stosowane są różne obniżki procentowe, należy je stosować niezależnie. Ponadto obniżki procentowe i wykluczenia przewidziane na podstawie niniejszego rozporządzenia należy stosować bez uszczerbku dla kar dodatkowych z tytułu jakichkolwiek innych przepisów Unii lub prawa krajowego.
- (28) Wnioskodawcy ubiegający się o pomoc, którzy w wyniku działania siły wyższej lub zaistnienia okoliczności nadzwyczajnych nie są w stanie sprostać wymaganiom przedstawionym w szczegółowych zasadach wdrażania programów, nie powinni tracić prawa do uzyskania pomocy. Należy wskazać, jakie przypadki mogą być w szczególności uznawane przez właściwe organy za okoliczności nadzwyczajne.
- (29) W celu zapewnienia jednolitego stosowania zasady dobrej wiary w całej Unii w przypadku odzyskiwania nienależnie wypłaconych kwot należy określić warunki, w których można się powoływać na tę zasadę, bez uszczerbku dla sposobu traktowania odnośnych wydatków w kontekście rozliczenia rachunków.
- (30) Trzeba uprościć procedury wprowadzania zmian do programu wsparcia w celu zapewnienia większej elastyczności i lepszego dostosowania programu do faktycznego kontekstu uzgodnień w sprawie dostaw i lokalnej produkcji rolnej. Z tego powodu termin składania corocznych zmian należy przesunąć o dwa miesiące, by dostosować go do terminu składania rocznych sprawozdań z realizacji określonego w art. 20 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 229/2013. Istotne zmiany trzeba jednak przedstawiać Komisji w odpowiednim czasie aby umożliwić ich gruntowną ocenę i podejmowanie decyzji o ich zatwierdzeniu przed datą wejścia w życie przedmiotowych zmian.
- (31) Grecja powinna przedłożyć Komisji wszystkie informacje dotyczące realizacji programu i informacje niezbędne do zagwarantowania ich właściwego monitorowania w czasie. Z tego względu konieczne jest ustanowienie minimalnego zestawu wspólnych wskaźników efektywności oraz treści i terminów przekazywania okresowych komunikatów i statystyk dotyczących szczególnego systemu dostaw oraz środków na rzecz wsparcia

produkcji lokalnej, a także rocznych sprawozdań z realizacji. W celu umożliwienia przekazywania bardziej wiarygodnych danych dotyczących szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw należy wprowadzić dodatkowy termin przekazywania ostatecznych danych rocznych. Z tego samego powodu termin zgłaszania wniosków o przyznanie pomocy w odniesieniu do wsparcia produkcji lokalnej należy odroczyć o jeden miesiąc.

- (32) Wszystkie powiadomienia przekazywane Komisji przez państwa członkowskie, które są niezbędne do właściwego funkcjonowania systemu, należy przekazywać zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 ⁽¹⁾.
- (33) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

SZCZEGÓLNE UZGODNIENIA W SPRAWIE DOSTAW

SEKCJA 1

Prognozowane bilansy dostaw

Artykuł 1

Cel i zmiany prognozowanych bilansów dostaw

Prognozowany bilans dostaw, który Grecja ma opracować zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 229/2013, określa ilości podstawowych produktów potrzebnych do zaspokojenia zapotrzebowania na dostawy mniejszych wysp Morza Egejskiego (zwanym dalej „mniejszymi wyspami”) w każdym roku kalendarzowym.

Grecja może wprowadzać zmiany do prognozowanego bilansu dostaw. W odniesieniu do tych zmian stosuje się odpowiednio art. 32 niniejszego rozporządzenia.

SEKCJA 2

Funkcjonowanie uzgodnień w sprawie dostaw

Artykuł 2

Ustalanie wysokości pomocy i przyznawanie pomocy

1. Do celów art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 229/2013 Grecja określa, w kontekście programu, kwotę pomocy przyznawanej w odniesieniu do każdego produktu w celu złagodzenia skutków oddalenia, wyspiarskiego charakteru i peryferyjnego położenia, uwzględniając:

- szczególne potrzeby mniejszych wysp oraz określone wymogi jakościowe;
- tradycyjne przepływy handlowe z portami kontynentalnej części Grecji i między wyspami na Morzu Egejskim;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 792/2009 z dnia 31 sierpnia 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady, zgodnie z którymi państwa członkowskie przekazują Komisji informacje i dokumenty dotyczące wdrożenia wspólnej organizacji rynków, systemu płatności bezpośrednich, promocji produktów rolnych oraz systemów stosowanych w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych i mniejszych wysp Morza Egejskiego (Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3).

- c) gospodarczy aspekt przewidywanej pomocy;
- d) w odpowiednich przypadkach – potrzebę nieutrudniania potencjalnego rozwoju lokalnej produkcji;
- e) jeśli chodzi o szczególne dodatkowe koszty transportu – pośrednie koszty przeładunku związane z dostawami produktów na mniejsze wyspy;
- f) jeśli chodzi o szczególne koszty dodatkowe związane z przetwórstwem lokalnym – niewielkie rozmiary rynku i konieczność zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw produktów na mniejsze wyspy.

2. Pomoc nie przysługuje w przypadku dostaw na mniejsze wyspy produktów, które już wcześniej skorzystały ze szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw na inne mniejsze wyspy.

Artykuł 3

Świadectwo pomocy i wypłata pomocy

1. Pomoc wypłacana jest po przedstawieniu całkowicie wykorzystanego świadectwa (zwanego dalej „świadectwem pomocy”).

Przedstawienie świadectwa pomocy organom odpowiedzialnym za dokonywanie wypłat jest równoznaczne ze złożeniem wniosku o przyznanie pomocy. Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej lub wyjątkowych warunków klimatycznych świadectwa pomocy przedstawia się w ciągu 30 dni od dnia ich przydziału. W przypadku przekroczenia tego terminu kwota pomocy zmniejszana jest o 5 % za każdy dzień zwłoki.

Właściwe organy dokonują wypłaty pomocy w terminie 90 dni od dnia złożenia wykorzystanego świadectwa pomocy, z wyjątkiem następujących przypadków:

- a) działania siły wyższej lub wystąpienia wyjątkowych warunków klimatycznych;
- b) trwania postępowania administracyjnego w sprawie uprawnień do pomocy; w takich przypadkach wypłata ma miejsce dopiero po uznaniu uprawnień.

2. Świadectwa pomocy sporządza się na podstawie wzoru pozwolenia na przywóz określonego w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 376/2008.

Artykuł 7 ust. 5, art. 12, 14, 16, 17, 18, 20, 22, 25, 26, 28, 32 oraz 35–40 rozporządzenia (WE) nr 376/2008 stosuje się odpowiednio, nie naruszając przepisów niniejszego rozporządzenia.

3. Wpis „świadectwo pomocy” jest drukowany lub nanoszony przy pomocy pieczęci w polu 20 (dane szczegółowe) świadectwa.

4. Skreśla się pola 7 i 8 świadectwa.

5. W polu 12 świadectwa pomocy wpisuje się ostatni dzień okresu ważności.

6. Wysokość stosowanej kwoty pomocy jest równa wysokości kwoty pomocy obowiązującej w dniu złożenia wniosku o świadectwo pomocy.

7. Świadectwa pomocy wydawane są przez właściwy organ na wnioski zainteresowanych stron, w granicach przewidzianych w prognozowanych bilansach dostaw.

Artykuł 4

Przeniesienie korzyści na użytkownika końcowego

Do celów art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 229/2013 właściwe organy wprowadzają wszelkie niezbędne środki mające na celu kontrolę przenoszenia korzyści na użytkownika końcowego. Mogą one przy tym oceniać marże handlowe i ceny stosowane przez poszczególne zainteresowane podmioty.

O środkach, o których mowa w akapicie pierwszym, a w szczególności o elementach kontroli mających na celu stwierdzenie przeniesienia korzyści, jak również o wszelkich wprowadzonych zmianach, informuje się Komisję w ramach rocznych sprawozdań z realizacji przewidzianych w art. 20 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 229/2013.

Artykuł 5

Rejestr podmiotów gospodarczych

1. Aby móc ubiegać się o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 11 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 229/2013, podmioty gospodarcze zobowiązują się:

- a) udostępniać na żądanie właściwych organów wszelkie istotne informacje na temat prowadzonej działalności handlowej, zwłaszcza w odniesieniu do stosowanych cen i marż zysku;
- b) działać wyłącznie we własnym imieniu i na własny rachunek;
- c) składać wnioski o świadectwa proporcjonalne do obiektywnie stwierdzonych, faktycznych możliwości zbytu odnoszących się do produktów;
- d) powstrzymać się od wszelkich działań mogących powodować sztuczne niedobory produktów i od wprowadzania do obrotu produktów, którymi dysponują, po sztucznie zaniżonych cenach;
- e) wykazać w sposób satysfakcjonujący dla właściwych organów, że przy zbywaniu produktów rolnych na mniejszych wyspach korzyści przenoszone są na użytkowników końcowych.

2. Podmioty gospodarcze planujące wysyłkę nieprzetworzonych, przetworzonych lub zapakowanych produktów do pozostałych części Unii lub ich wywóz do państw trzecich na podstawie warunków określonych w art. 11, zgłaszają taki zamiar w chwili składania wniosku o wpis do rejestru lub później, w stosownych przypadkach podając lokalizację zakładu pakującego.

3. Przetwórcy planujący wysyłkę przetworzonych produktów do pozostałych części Unii lub ich wywóz do państw trzecich na podstawie warunków określonych w art. 11 lub 12 zgłaszają taki zamiar w chwili składania wniosku o wpis do rejestru lub później, w stosownych przypadkach podając lokalizację zakładu przetwórczego oraz analityczny wykaz przetwarzanych produktów.

Artykuł 6

Dokumenty składane przez podmioty gospodarcze oraz ważność świadectw pomocy

1. Właściwe organy przyjmują wnioski o wydanie świadectw pomocy składane przez podmioty gospodarcze dla każdej partii towaru, pod warunkiem że są do nich dołączone oryginały lub uwierzytelnione odpisy faktur zakupu.

Faktura zakupu, konosament lub lotniczy list przewozowy są wystawiane na nazwisko wnioskodawcy.

2. Okres ważności świadectw wynosi 45 dni. W szczególnych przypadkach, jeśli transport opóźniają poważne i nieprzewidziane przeszkody, okres ten może zostać przedłużony przez właściwy organ, nie może on jednak przekraczać dwóch miesięcy, licząc od daty wystawienia świadectwa.

Artykuł 7

Okazywanie świadectw i produktów

1. W przypadku produktów objętych szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw świadectwa pomocy należy przedstawiać właściwym organom w ciągu 15 dni roboczych od daty zezwolenia na rozładunek towarów. Właściwe organy mogą skrócić ten termin.

2. Towary przedstawia się luzem lub w osobnych partiach, zgodnie z okazywanym świadectwem.

Artykuł 8

Jakość produktów

Zgodność produktów z wymogami, o których mowa w art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 229/2013, sprawdzana jest najpóźniej na etapie pierwszego wprowadzania ich do obrotu, zgodnie z obowiązującymi w Unii normami i praktykami.

W przypadku stwierdzenia, że produkt nie spełnia wymogów ustanowionych w art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 229/2013, traci on wówczas uprawnienia wynikające ze szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw, a odpowiednie ilości włącza się z powrotem do prognozowanego bilansu dostaw.

Jeśli przyznano pomoc zgodnie z art. 3 niniejszego rozporządzenia, jest ona zwracana.

Artykuł 9

Znaczący wzrost liczby wniosków o wydanie świadectw pomocy

1. Jeśli stan realizacji prognozowanego bilansu dostaw wskazuje na znaczący wzrost liczby wniosków o wydanie świadectw pomocy dla danego produktu, co może przeszkodzić w osiągnięciu jednego lub większej liczby celów szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw, po konsultacji z odpowiednimi organami Grecja wprowadza wszystkie konieczne środki celem zapewnienia dostaw produktów pierwszej potrzeby na mniejsze wyspy, uwzględniając dostępne dostawy oraz potrzeby sektorów priorytetowych.

2. Jeżeli, po konsultacji z odpowiednimi organami, Grecja podejmuje decyzję o zastosowaniu ograniczenia ilości

wydawanych świadectw, właściwe organy stosują jednolitą obniżkę procentową w odniesieniu do wszystkich złożonych wniosków.

Artykuł 10

Ustalanie maksymalnej ilości na jeden wniosek o wydanie świadectwa

Na tyle, na ile jest to absolutnie niezbędne celem uniknięcia zakłóceń na rynkach mniejszych wysp lub działań spekulacyjnych mogących poważnie zaszkodzić sprawnemu funkcjonowaniu szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw, właściwe organy mogą ustalić maksymalną ilość przyznawaną na jeden wniosek o świadectwo.

Właściwe organy niezwłocznie powiadamiają Komisję o przypadkach zastosowania niniejszego artykułu.

Powiadomienia, o których mowa w niniejszym artykule, składa się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 792/2009.

SEKCJA 3

Wywóz i wysyłka

Artykuł 11

Warunki wywozu lub wysyłki

1. Wywóz i wysyłka nieprzetworzonych produktów objętych szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw lub produktów zapakowanych bądź przetworzonych zawierających produkty objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw, odbywają się na warunkach określonych w ust. 2 i 3 poniżej.

2. Ilości produktów, na które przyznano pomoc, a które są wywożone bądź wysyłane, ponownie wlicza się do prognozowanego bilansu dostaw, natomiast podmiot gospodarczy wywożący bądź wysyłający produkty zwraca otrzymaną pomoc najpóźniej w momencie wywozu lub wysyłki.

Produktów takich nie wywozi się ani nie wysyła do momentu dokonania zwrotu, o którym mowa w akapicie pierwszym.

W przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie wysokości przyznanej pomocy, zakłada się, że produkty otrzymały najwyższą stawkę pomocy ustaloną przez Unię dla tego typu produktów w okresie sześciu miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku o wydanie pozwolenia na wywóz lub wysyłkę.

Produkty takie mogą zostać objęte refundacją wywozową, o ile spełniają kryteria jej przyznawania.

3. Właściwe organy zezwalają na wywóz lub wysyłkę przetworzonych produktów w ilościach innych niż te, o których mowa w ust. 2 i w art. 12, wyłącznie w przypadku, gdy przetwórca lub wywożący zaświadczy, że produkty te nie zawierają surowców objętych szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw.

Właściwe organy zezwalają na ponowny wywóz lub wysyłkę produktów nieprzetworzonych lub produktów zapakowanych innych niż te, o których mowa w ust. 2 wyłącznie w przypadkach, gdy podmiot wywożący zaświadczy, że produkty te nie były objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw.

Właściwe organy przeprowadzają konieczne kontrole sprawdzające prawdziwość oświadczeń, o których mowa w akapitach pierwszym i drugim oraz, w stosownych przypadkach, odzyskują przyznane korzyści.

Artykuł 12

Tradycyjny wywóz i wysyłka produktów przetworzonych

1. Przetwórcy, którzy zadeklarowali, zgodnie z art. 5 ust. 3, zamiar wywozu bądź wysyłki w ramach tradycyjnych przepływów handlowych, o których mowa w art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 229/2013, produktów przetworzonych zawierających surowce, które zostały objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw, mogą realizować je w granicach ilości rocznych określonych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Właściwe organy udzielają koniecznych zezwoleń w taki sposób, aby mieć pewność, iż transakcje nie przekraczają odnośnych maksymalnych ilości rocznych.

2. Wywóz produktów, o których mowa w ust. 1, nie wymaga okazania pozwolenia na wywóz.

SEKCJA 4

Zarządzanie, kontrola i monitorowanie

Artykuł 13

Kontrole

1. Kontrole administracyjne podczas przywozu, wywozu i wysyłki produktów rolnych są wyczerpujące i składają się między innymi z kontroli krzyżowych dokumentów, o których mowa w art. 6 ust. 1.

2. Kontrole bezpośrednie przeprowadzane na mniejszych wyspach podczas wprowadzania do obrotu, wywozu i wysyłki produktów rolnych dotyczą reprezentatywnej próby co najmniej 5 % świadectw okazanych zgodnie z art. 7.

Do tych kontroli bezpośrednich stosuje się odpowiednio rozporządzenie Komisji (WE) nr 1276/2008 ⁽¹⁾.

W szczególnych przypadkach Komisja może zażądać objęcia kontrolami innego odsetka świadectw.

Artykuł 14

Krajowe przepisy dotyczące zarządzania i monitorowania

Właściwe organy przyjmują dodatkowe przepisy konieczne do zarządzania szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw i monitorowania ich w czasie rzeczywistym.

Na żądanie Komisji państwa członkowskie powiadamiają ją o wszelkich środkach, które zamierzają wdrażać na podstawie akapitu pierwszego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1276/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie monitorowania na podstawie kontroli bezpośrednich wywozu produktów rolnych otrzymujących refundacje lub inne kwoty (Dz.U L 339 z 18.12.2008, s. 53).

ROZDZIAŁ II

ŚRODKI WSPARCIA NA RZECZ LOKALNYCH PRODUKTÓW ROLNYCH

SEKCJA 1

Kwota pomocy i wnioski o przyznanie pomocy

Artykuł 15

Kwota pomocy

1. Wysokość pomocy przyznawanej w ramach środków wsparcia na rzecz lokalnych produktów rolnych przewidzianych w rozdziale IV rozporządzenia (UE) nr 229/2013 nie przekracza pułapów określonych w art. 18 tego rozporządzenia.

2. Warunki przyznawania pomocy, rodzaje produktów rolnych oraz odpowiednie kwoty określa program zatwierdzony zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 229/2013.

Artykuł 16

Składanie wniosków

Wnioski o przyznanie pomocy na dany rok kalendarzowy należy składać w urzędzie wyznaczonym przez właściwe organy Grecji, korzystając ze sporządzonych przez te organy wzorów i w określonych przez nie przedziałach czasowych. Odnośne przedziały czasowe są ustalane w taki sposób, aby możliwe było przeprowadzenie koniecznych kontroli na miejscu i trwają najdłużej do dnia 28 lutego następnego roku kalendarzowego.

Artykuł 17

Poprawianie oczywistych błędów

W przypadkach gdy po złożeniu wniosku o przyznanie pomocy właściwy organ stwierdzi oczywiste błędy we wniosku, wniosek można poprawiać w każdej chwili.

Artykuł 18

Składanie wniosków po terminie

Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej i zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności, złożenie wniosku po upływie terminu ustanowionego zgodnie z art. 16 wiąże się z obniżeniem pomocy, do której beneficjent byłby uprawniony, gdyby wniosek został złożony w terminie, o 1 % za każdy dzień roboczy zwłoki. Wnioski złożone po upływie 25 dni kalendarzowych od daty wygaśnięcia terminu uznaje się za niedopuszczalne.

Artykuł 19

Wycofywanie wniosków o przyznanie pomocy

1. Wnioski o przyznanie pomocy można wycofywać w całości bądź w części w dowolnym momencie.

Jeżeli jednak właściwy organ powiadomił wnioskodawcę ubiegającego się o pomoc o nieprawidłowościach we wniosku lub przekazał mu powiadomienie o planowanej kontroli na miejscu i jeśli w wyniku takiej kontroli zostaną wykryte nieprawidłowości, nie można wycofać tych części wniosku, których nieprawidłowości dotyczą.

2. Wycofanie wniosku lub części wniosku na mocy ust. 1 oznacza powrót wnioskodawcy do sytuacji sprzed złożenia danego wniosku lub jego części.

3. Najpóźniej do dnia 31 marca każdego roku przeprowadza się analizę wniosków wycofanych w poprzednim roku kalendarzowym, celem ustalenia głównych przyczyn i potencjalnych tendencji na poziomie lokalnym.

SEKCJA 2

Kontrola

Artykuł 20

Zasady ogólne

Weryfikacji dokonuje się w drodze kontroli administracyjnych oraz kontroli na miejscu.

Kontrole administracyjne mają charakter wyczerpujący i obejmują kontrole krzyżowe dotyczące m.in. danych ze Zintegrowanego Systemu Zarządzania i Kontroli przewidzianego w tytule V rozdział II, tytule VI rozdział II i art. 47, 61 i art. 102 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013⁽¹⁾.

Na podstawie analizy ryzyka zgodnie z art. 22 ust. 1 niniejszego rozporządzenia właściwe organy przeprowadzają wrywkowe kontrole na miejscu w odniesieniu do przynajmniej 5 % złożonych wniosków o przyznanie pomocy. Próba musi ponadto obejmować przynajmniej 5 % kwoty, na którą opiewa pomoc.

We wszystkich uzasadnionych przypadkach Grecja korzysta ze zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli.

Artykuł 21

Kontrola na miejscu

1. Kontrole na miejscu mają charakter niezapowiedziany. Można jednak wystosować uprzednie powiadomienie ograniczone do niezbędnego minimum, jeżeli nie zakłóci to celu kontroli. O planowanej kontroli powiadamia się z wyprzedzeniem do maksymalnie 48 godzin, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków.

2. W stosownych przypadkach kontrole na miejscu przewidziane w niniejszej sekcji przeprowadza się w powiązaniu z ewentualnymi innymi kontrolami przewidzianymi w przepisach Unii.

3. Jeżeli wnioskodawcy ubiegający się o pomoc lub ich przedstawiciele uniemożliwiają przeprowadzenie kontroli na miejscu, odrzuca się ich wniosek lub wnioski o przyznanie pomocy.

Artykuł 22

Wybór wnioskodawców ubiegających się o pomoc do kontroli na miejscu

1. Właściwe organy dokonują wyboru wnioskodawców ubiegających się o pomoc do kontroli na miejscu na podstawie

analizy ryzyka i reprezentatywności złożonych wniosków o przyznanie pomocy. W analizie ryzyka uwzględnia się odpowiednio poniższe czynniki:

- kwotę pomocy;
- liczbę działek rolnych, obszar i w stosownych przypadkach liczbę zwierząt objętych wnioskiem lub wyprodukowane, przewiezione, przetworzone lub wprowadzone do obrotu ilości;
- zmiany w porównaniu z rokiem poprzednim;
- ustalenia wynikające z kontroli przeprowadzonych w latach ubiegłych;
- inne elementy określone przez Grecję.

Aby przebadana próba była reprezentatywna, Grecja wybiera losowo 20–25 % minimalnej liczby wnioskodawców ubiegających się o pomoc do kontroli na miejscu.

2. Właściwy organ rejestruje powody wyboru każdego z wnioskodawców ubiegających się o pomoc do kontroli na miejscu. Inspektor prowadzący kontrolę na miejscu informowany jest o tych powodach przed rozpoczęciem kontroli.

Artykuł 23

Sprawozdanie z kontroli

1. Każda kontrola na miejscu jest przedmiotem sprawozdania z kontroli zawierającego szczegółowe informacje na temat przeprowadzonej kontroli. Sprawozdanie to określa w szczególności:

- poddane kontroli programy pomocy i wnioski o przyznanie pomocy;
- obecne osoby;
- poddane kontroli działki rolne, działki rolne na których dokonano pomiarów, wyniki pomiarów w stosunku do każdej mierzonej działki i zastosowane metody pomiarów;
- liczbę i rodzaj zwierząt, których obecność stwierdzono oraz, w stosownych przypadkach, numery kolczyków identyfikacyjnych, wpisów do rejestru i skomputeryzowanej bazy danych bydła oraz wszystkie inne skontrolowane dokumenty potwierdzające, wyniki kontroli, a także, w stosownych przypadkach, szczególne uwagi odnoszące się do poszczególnych zwierząt lub ich kodów identyfikacyjnych;
- skontrolowane ilości wyprodukowane, przewiezione, przetworzone lub wprowadzone do obrotu;
- czy wnioskodawca ubiegający się o pomoc został powiadomiony o wizycie, a jeżeli tak, to z jakim wyprzedzeniem;
- wszelkie dalsze zastosowane środki kontrolne.

2. Wnioskodawcy ubiegający się o pomoc lub ich przedstawiciele mają możliwość podpisania odpowiedniego sprawozdania w celu potwierdzenia swojej obecności w czasie kontroli oraz dodania do niego uwag. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości wnioskodawca ubiegający się o pomoc otrzymuje egzemplarz sprawozdania z kontroli.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

W przypadku kontroli na miejscu przy zastosowaniu teledetekcji Grecja nie ma obowiązku umożliwiać wnioskodawcom ubiegającym się o pomoc lub ich przedstawicielom podpisywania sprawozdań z kontroli, o ile takie kontrole nie wykazały nieprawidłowości.

SEKCJA 3

Obniżki i wykluczenia oraz płatności nienależne

Artykuł 24

Obniżki i wykluczenia

W przypadku rozbieżności pomiędzy informacjami podanymi we wnioskach o przyznanie pomocy a ustaleniami wynikającymi z kontroli, o których mowa w sekcji 2, Grecja stosuje obniżki kwot pomocy lub wykluczenia. Przedmiotowe obniżki lub wykluczenia są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Artykuł 25

Wyjątki od stosowania obniżek i wykluczeń

1. Obniżki i wykluczenia przewidziane w art. 24 nie mają zastosowania w przypadku, gdy wnioskodawca ubiegający się o pomoc przedłożył poprawne informacje co do stanu faktycznego lub może w inny sposób wykazać, że nieprawidłowości powstały bez jego winy.

2. Obniżki i wykluczenia nie mają zastosowania do tych części wniosków o przyznanie pomocy, co do których wnioskodawca ubiegający się o pomoc poinformował na piśmie właściwy organ o nieprawidłowościach zaistniałych przed złożeniem wniosku lub po nim, pod warunkiem, że właściwy organ nie poinformował wcześniej wnioskodawcy ubiegającego się o pomoc o planowanej kontroli na miejscu lub o nieprawidłowościach w danym wniosku.

Wniosek poprawia się na podstawie informacji udzielonych przez wnioskodawcę ubiegającego się o pomoc zgodnie z akapitem pierwszym, tak by odpowiadał realnej sytuacji.

Artykuł 26

Zwrot nienależnych wypłat oraz kary

1. W przypadku wypłat nienależnych stosuje się odpowiednio art. 80 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009 ⁽¹⁾.

2. Jeżeli nienależnych wypłat dokonano na skutek fałszywych deklaracji lub przedstawienia fałszywych dokumentów bądź poważnego zaniedbania ze strony wnioskodawcy ubiegającego się o pomoc, stosuje się kary w wysokości nienależnie wypłaconych kwot wraz z odsetkami naliczonymi zgodnie z art. 80 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina (Dz.U. L 316 z 2.12.2009, s. 65).

Artykuł 27

Siła wyższa i okoliczności nadzwyczajne

W przypadkach działania siły wyższej lub wystąpienia okoliczności nadzwyczajnych w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, stosuje się odpowiednio art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 28

Wypłata pomocy

Po sprawdzeniu wniosków o przyznanie pomocy i odpowiednich dokumentów potwierdzających oraz po obliczeniu kwot, które należy przyznać w ramach programu wsparcia, o którym mowa w rozdziale II rozporządzenia (UE) nr 229/2013, właściwe organy dokonują wypłaty pomocy z tytułu danego roku kalendarzowego:

- w odniesieniu do szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw i środków, o których mowa w art. 3, rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 178/2014 – przez cały rok;
- w odniesieniu do płatności bezpośrednich – zgodnie z art. 75 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013;
- w odniesieniu do innych płatności – w okresie od dnia 16 października bieżącego roku do dnia 30 czerwca roku następnego.

Artykuł 29

Wskaźniki efektywności

Każdego roku Grecja przekazuje Komisji co najmniej dane w zakresie wskaźników efektywności określonych w załączniku II.

Dane te są przekazywane w kontekście rocznego sprawozdania z realizacji, o którym mowa w art. 20 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 229/2013.

Artykuł 30

Powiadomienia

1. W odniesieniu do szczególnego systemu dostaw właściwe organy przesyłają Komisji, nie później niż ostatniego dnia miesiąca następującego po zakończeniu każdego kwartału, następujące dostępne na dany dzień informacje dotyczące operacji przeprowadzonych w poprzednich miesiącach w odniesieniu do bilansu dostaw roku kalendarzowego odniesienia, w podziale na produkty, kody CN oraz, w stosownych przypadkach, miejsca przeznaczenia poszczególnych produktów:

- ilości produktów z podziałem na miejsce wysyłki, czyli kontynentalną część Grecji bądź inne wyspy;
- kwotę pomocy oraz wydatki faktycznie poniesione na poszczególne produkty;

- c) ilości produktów, w stosunku do których nie wykorzystano świadectw pomocy;
- d) wszelkie ilości wywiezione do państw trzecich lub wysłane do pozostałych części Unii po przetworzeniu zgodnie z art. 11;
- e) przesunięcia w obrębie łącznej ilości w odniesieniu do danej kategorii produktów oraz zmiany prognozowanych bilansów dostaw wprowadzone w danym okresie;
- f) dostępne saldo i procent wykorzystania.

Dane, o których mowa w akapicie pierwszym, przekazuje się w oparciu o wykorzystane świadectwa. Ostateczne dane w kolejnym zgłoszeniu odnoszące się do bilansu dostaw każdego roku kalendarzowego przekazuje się Komisji najpóźniej do dnia 31 maja następnego roku.

2. W odniesieniu do wspierania lokalnej produkcji Grecja przekazuje Komisji informacje o:

- a) otrzymanych wnioskach o przyznanie pomocy i kwotach odpowiadających poprzedniemu rokowi kalendarzowemu – w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku;
- b) ostatecznie zakwalifikowanych wnioskach o przyznanie pomocy i kwotach odpowiadających poprzedniemu rokowi kalendarzowemu – w terminie do dnia 31 lipca każdego roku.

3. Powiadomienia, o których mowa w niniejszym artykule, przekazuje się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 792/2009.

4. Powiadomienia, o których mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 229/2013, przekazuje się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 792/2009.

Artykuł 31

Sprawozdanie

1. Sprawozdanie przewidziane w art. 20 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 229/2013 zawiera m.in.:

- a) informacje o wszelkich znaczących zmianach dotyczących sytuacji społeczno-gospodarczej i sytuacji w rolnictwie;
- b) streszczenie dostępnych danych fizycznych i finansowych dotyczących realizacji każdego środka, poparte analizą tych danych, oraz, w stosownych przypadkach, opisem i analizą sektora gospodarki, którego dotyczy dany środek;
- c) informacje o stanie zaawansowania działań i priorytetów w stosunku do ich celów ogólnych i szczegółowych w dniu przedstawienia sprawozdania, przy użyciu wskaźników ilościowych;
- d) krótką prezentację ważnych napotkanych problemów w zakresie zarządzania działaniami i ich realizacji wraz z wnioskami z analizy, o której mowa w art. 19 ust. 3 niniejszego rozporządzenia;
- e) ocenę wyników wszystkich środków przy uwzględnieniu ich wzajemnych zależności;

f) w odniesieniu do szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw:

- (i) dane i analizę dotyczącą tendencji cenowych oraz sposobu przenoszenia korzyści, jak również informacje o powziętych środkach i kontrolach przeprowadzonych w celu zapewnienia przekazania korzyści zgodnie z art. 4 niniejszego rozporządzenia;

- (ii) uwzględniając inne dostępne rodzaje pomocy, analizę proporcjonalności pomocy w stosunku do dodatkowych kosztów związanych z dostawą na mniejsze wyspy i do stosowanych cen, a w odniesieniu do produktów przeznaczonych do przetworzenia lub wykorzystania jako środki produkcji rolnej, dodatkowych kosztów związanych z ich wyspiarskim charakterem i peryferyjnością;

g) stopień realizacji celów poszczególnych środków przewidzianych w programie, mierzony za pomocą obiektywnych wskaźników;

h) dane dotyczące rocznego bilansu dostaw dla mniejszych wysp, m.in. jeśli chodzi o spożycie, rozwój pogłównia, produkcję i handel;

i) dane dotyczące faktycznie przyznanych kwot na realizację działań prowadzonych w ramach programu na podstawie kryteriów określonych przez Grecję, takich jak liczba kwalifikowalnych producentów, liczba zwierząt objętych płatnościami, obszary kwalifikowalne do pomocy lub liczba branych pod uwagę gospodarstw;

j) dane dotyczące realizacji finansowej każdego z działań w ramach programu;

k) dane statystyczne dotyczące kontroli przeprowadzonych przez właściwe organy i wszelkich nałożonych kar;

l) uwagi Grecji dotyczące realizacji programu;

m) roczne dane dotyczące wskaźników efektywności, o których mowa w art. 29 niniejszego rozporządzenia.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, przesyła się Komisji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 792/2009.

Artykuł 32

Zmiany programu

1. Zmiany, które mają być wprowadzone do programu wsparcia, o którym mowa w rozdziale II rozporządzenia (UE) nr 229/2013, przedkłada się Komisji do zatwierdzenia wraz z należytych uzasadnieniem, zawierającym w szczególności następujące informacje:

- a) przyczyny ewentualnych trudności we wdrażaniu, uzasadniające zmiany programu;
- b) oczekiwane skutki zmian;
- c) wpływ na finansowanie i kontrolę zobowiązań.

Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej i wyjątkowych okoliczności Grecja składa wnioski w sprawie zmian programu tylko raz na rok kalendarzowy. Wnioski w sprawie zmian wpływają do Komisji najpóźniej dnia 30 września każdego roku.

Jeżeli Komisja nie przedstawi zastrzeżeń do proponowanych zmian, przedmiotowe zmiany stosuje się od dnia 1 stycznia roku następującego po roku ich zgłoszenia.

Zmiany takie można stosować wcześniej, o ile przed upływem terminu wymienionego w akapicie trzecim Komisja potwierdzi Grecji na piśmie, że zmiany będące przedmiotem powiadomienia są zgodne z przepisami Unii.

Jeżeli zmiana będąca przedmiotem powiadomienia nie jest zgodna z przepisami Unii, Komisja informuje Grecję przed upływem terminu wymienionego w akapicie trzecim, że zgłoszona zmiana nie obowiązuje do chwili przedstawienia Komisji zmiany, którą będzie można uznać za zgodną z przepisami.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 Komisja ocenia osobno poszczególne zmiany proponowane przez Grecję i podejmuje decyzje o ich zatwierdzeniu najpóźniej w terminie czterech miesięcy od ich przedłożenia zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 229/2013, w przypadku następujących zmian:

- a) wprowadzenia do programu wsparcia nowych grup produktów, które mają być wspierane w ramach szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw, lub nowych środków na rzecz lokalnej produkcji rolnej; oraz
- b) zwiększenia już zatwierdzonej jednostkowej kwoty wsparcia w odniesieniu do każdego istniejącego środka o więcej niż 50 % kwoty obowiązującej w momencie złożenia wniosku w sprawie zmiany.

Bez uszczerbku dla procedury określonej w ust. 1 Grecja może przedłożyć wniosek w sprawie zmian przewidzianych w niniejszym ustępie raz na rok kalendarzowy. Wnioski w sprawie zmian, o których mowa w niniejszym ustępie, wpływają do Komisji nie później niż do dnia 31 lipca roku poprzedzającego ich wejście w życie.

Zatwierdzone w ten sposób zmiany stosuje się od dnia 1 stycznia roku następującego po roku przedstawienia wniosku w sprawie zmiany lub od daty wyraźnie wskazanej w decyzji zatwierdzającej.

3. W następujących przypadkach Grecja jest uprawniona do wnoszenia zmian z pominięciem procedury określonej w ust. 1, pod warunkiem poinformowania o nich Komisji:

- a) w odniesieniu do prognozowanych bilansów dostaw – zmian poziomu każdej pomocy w granicach 20 % lub zmian ilości produktów objętych bilansem dostaw oraz, w związku z tym, zmian całkowitej kwoty pomocy przyznanej na wsparcie każdej linii produktów;

- b) w odniesieniu do wszystkich środków — zwiększenia lub zmniejszenia, w granicach 20 %, przydziału finansowego przeznaczonego na każdy środek indywidualny, bez uszczerbku dla państw finansowych przewidzianych w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 229/2013, pod warunkiem że takie dostosowania zostaną zgłoszone nie później niż dnia 30 kwietnia roku następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy zmiana przydzielonych środków finansowych; oraz

- c) w przypadku zmian wynikających ze zmian kodów i opisów określonych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87⁽¹⁾ wykorzystywanych do identyfikacji produktów korzystających z pomocy, o ile zmiany te nie wiążą się ze zmianą samych produktów.

4. Zmiany, o których mowa w ust. 3, wchodzą w życie nie wcześniej niż z dniem otrzymania ich przez Komisję. Są one należycie wyjaśnione i poparte uzasadnieniem i mogą być wprowadzane tylko raz do roku, z wyjątkiem następujących przypadków:

- a) działania siły wyższej lub zaistnienia wyjątkowych okoliczności;
- b) zmian dotyczących ilości produktów objętych uzgodnieniami w sprawie dostaw;
- c) zmian wynikających ze zmian kodów i opisów określonych w rozporządzeniu (EWG) nr 2658/87.

5. Do celów niniejszego artykułu stosuje się następujące definicje:

- a) „środek” oznacza zgrupowanie systemów pomocy oraz działań niezbędnych do osiągnięcia jednego lub większej liczby celów programu, stanowiące linię budżetową, pulę środków finansowych dla której określono w tabeli finansowania, o której mowa w art. 5 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 229/2013;
- b) „grupa produktów” oznacza wszystkie produkty, dla których pierwsze dwie cyfry kodu CN są jednakowe, jak określono w rozporządzeniu (EWG) nr 2658/87.

6. Powiadomienia, o których mowa w niniejszym artykule, przesyła się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 792/2009.

Artykuł 33

Zmniejszenie zaliczek

Bez uszczerbku dla ogólnych zasad dyscypliny budżetowej, jeżeli informacje przekazane Komisji przez Grecję na mocy art. 30 i 31 są niekompletne lub jeżeli został przekroczony termin ich przekazania, Komisja może dokonać czasowego i ryczałtowego zmniejszenia zaliczek przekazywanych na konto wydatków rolniczych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie wspólnej taryfy celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

*Artykuł 34***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Maksymalne ilości roczne przetworzonych produktów wywożonych lub wysyłanych z mniejszych wysp Morza Egejskiego, w ramach tradycyjnych przepływów handlowych

[Ilość w kilogramach (lub w litrach*)]

Kod CN	Do Unii	Do państw trzecich

ZAŁĄCZNIK II

Wskaźniki efektywności

Cel: zagwarantowanie dostaw podstawowych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub do przetworzenia oraz do wykorzystania jako środki produkcji rolnej na mniejsze wyspy Morza Egejskiego:

Wskaźnik 1: poziom objęcia (w %) szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw względem łącznego zapotrzebowania mniejszych wysp Morza Egejskiego na niektóre produkty lub grupy produktów objęte prognozowanym bilansem dostaw.

Cel: zapewnienie odpowiedniego poziomu cen podstawowych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub niezbędnych do żywienia zwierząt:

Wskaźnik 2: porównanie cen detalicznych niektórych produktów lub grup produktów objętych szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw na mniejszych wyspach Morza Egejskiego z cenami podobnych produktów w kontynentalnej części Grecji.

Cel: sprzyjanie lokalnej produkcji rolnej na potrzeby samozaopatrzenia mniejszych wysp Morza Egejskiego i utrzymanie/rozwój produkcji nastawionej na wywóz:

Wskaźnik 3: poziom realizacji (w %) lokalnych potrzeb dla niektórych znaczących produktów wytwarzanych lokalnie.

Cel: utrzymanie/rozwój lokalnej produkcji rolnej:

Wskaźnik 4a: zmiany referencyjnej powierzchni gruntów wykorzystywanych rolniczo na mniejszych wyspach Morza Egejskiego i w kontynentalnej części Grecji.

Wskaźnik 4b: zmiany inwentarza żywego w dużych jednostkach przeliczeniowych inwentarza (DJP) na mniejszych wyspach Morza Egejskiego i w kontynentalnej części Grecji.

Wskaźnik 4c: zmiany ilościowe niektórych lokalnych produktów rolnych na mniejszych wyspach Morza Egejskiego.

Wskaźnik 4d: zmiany ilościowe niektórych produktów przetwarzanych z produktów lokalnych na mniejszych wyspach Morza Egejskiego.

Wskaźnik 4e: zmiany zatrudnienia w sektorze rolniczym na mniejszych wyspach Morza Egejskiego i w kontynentalnej części Grecji.